

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **Bc. M. M.**, proti žalované: **Univerzita Hradec Králové**, se sídlem Rokitského 62, Hradec Králové, zast. JUDr. Jaroslavem Stachem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Jana Masaryka 632, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. září 2012, čj. REKT/1720/12, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 9. září 2012, čj. REKT/1720/12, s e z r u š u j e a věc se jí v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci náklady řízení v částce 3.000,- Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaná nevyhověla důvodům uváděným v žádosti žalobce proti vyměření poplatku spojeného se studiem a potvrdila rozhodnutí děkana Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové (dále také jen „UHK“) ze dne 1. března 2012, kterým mu byl vyměřen poplatek spojený se studiem ve výši 14.750,- Kč za každých započatých šest měsíců studia s počátkem od 1. března 2012 do 31. srpna 2012.

V jeho odůvodnění uvedla, že poplatky spojené se studiem řeší ustanovení § 58 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“), a v souladu s jeho odstavcem 6 je každoročně upravuje rektorský výnos. V těchto dokumentech je stanoveno, že poplatek za studium studenta, který studuje déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, činí za každých započatých šest měsíců částku uvedenou v příloze rektorského výnosu č. 3/2011. Dále je v nich stanoveno, že při posuzování žádosti studenta o prominutí nebo snížení tohoto poplatku rektor přihlédne zejména ke studijní aktivitě a studijním výsledkům a k sociální nebo zdravotní situaci studenta.

Dále žalovaná uvedla, že ve studijním programu N6701 Politologie žalobce studuje k datu vyměření poplatku déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, tzn. déle než tři roky. V současném studijním programu studuje od 28. 8. 2009, přičemž od této doby je odečtena doba přerušení studia 9. 3. 2001 – 1. 9. 2011. Současně je k době studia přičtena doba jeho předchozích nedokončených studií v bakalářských a magisterských studijních oborech, konkrétně studijní program B6202 Hospodářská politika a správa - od 13. 7. do 18. 11. 2003 a studijní program B6202 Hospodářská politika a správa - od 10. 9. 2004 do 23. 5. 2008, z něhož je odečtena doba přerušení od 7. 12. 2005 do 23. 5. 2008. Po přezkoumání a posouzení žádosti žalobce mu poplatek nebyl prominut ani snížen.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí, a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Rozhodnutí žalované považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné, přičemž vady shledává jak v otázkách skutkových, tak i právních.

Žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2007, čj. 4 As 47/2006-54 namítá, že provedená skutková zjištění jsou nepostačující a rozhodnutí o přezkumu i jemu předcházející rozhodnutí jsou s ohledem na nedostatečné odůvodnění nepřezkoumatelná. V rozhodnutí totiž není uvedeno, o jakou dobu a od kterého data překročil žalobce standardní dobu studia plus jeden rok. Dále není zřejmé, jaké doby předchozího studia byly započítány, tedy zcela konkrétně kolik dní a roků ze kterého studia, zda bylo přihlédnuto k přerušení studia a zda se doba přerušení studia započítávala či nikoliv.

Dále žalobce namítl, že dle ustanovení § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách má rozhodující orgán vydat rozhodnutí o vyměření poplatku alespoň 90 dnů před jeho splatností. V rozhodnutí o vyměření poplatku ze dne 1. 3. 2012 je za den určující počátek této lhůty uveden den 1. 3. 2012. Splatnost poplatku tak nastala dne 31. 5. 2012. Pokud je možno pokládat za den vydání rozhodnutí jeho podání k poštovní přepravě (dne 12. 3. 2012), nebyla dodržena zákonná devadesátidenní lhůta vydání rozhodnutí před splatností poplatku. Rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy měl žalobce již 12 dnů zpoplatněných. Nedodržení zákonné lhůty pro vydání

rozhodnutí, tedy jeho vydání alespoň 90 dnů před splatností poplatku, pokládá za nesprávný úřední postup, porušení zásad dobré správy a nezákonnost, kterou byl bezprostředně poškozen na svých právech, mimo jiné právu na spravedlivý proces.

Dle žalobce je zásadní problém i v otázce samotného stanovení poplatku za prodloužení doby studia a jeho charakteru, a to při zahrnutí všech předchozích neúspěšných studií do doby současného studia. Rozšířením ustanovení § 58 zákona o vysokých školách novelou (zák. č. 147/2001 Sb.) o započtení doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech, které byly ukončeny jinak než řádně, nabyla tato platba spíše než povahy poplatku, povahu sankce, pro kterou je charakteristická její preventivní a represivní funkce. „Poplatek“ za předchozí řádné neukončení studia je dle žalobce postihem společensky nežádoucího chování a tedy sankcí a ne poplatkem. Přitom má zato, že nepatří do skupiny studentů, kteří by si „uměle“ protahovali dobu studia. Pokud v minulosti studia zanechal, aniž vysokou školu dokončil, stalo se tak pod vlivem závažných okolností. Konstrukce poplatku se započtením doby všech předchozích studií řádně neukončených tak dle jeho názoru není úhradou související s činností konkrétní veřejné instituce – UHK, neboť nezohledňuje výhradně to, co nastane, ale i to, co se již stalo. Jde tak o hybrid poplatku a sankce. Nespravedlnost a nezákonnost postupu podle současné úpravy zákona o vysokých školách žalobce spatřuje i v tom, že u všech „trestných činů“ nastává promlčení, zahlazení či prekluze. Žalobce však již nikdy nebude studijně „bezúhonný“, což pocituje jako zásah do práva na ochranu dobré pověsti. V duchu zásady nulla poena sine lege pokládá postih za neukončení studia ve skutečnosti za nezákonnou sankci zasahující sféru jeho práv. Poplatek zohledňující doby všech předchozích studií je proto dle jeho názoru v rozporu s právními principy a ústavními zákony České republiky. Zpoplatňování pouze těch studentů, kteří předchozí studijní programy neukončili, ale v dalším studiu pokračují, označil žalobce i jako nespravedlivé a diskriminační. Navíc je paradoxní, že by měl platit poplatek UHK v závislosti na studiu neukončeném na Masarykově univerzitě v Brně.

Žalobce dále brojí i proti shromažďování a zpracovávání údajů vysokou školou o předchozím neúspěšném (neukončeném) studiu studenta na jiné vysoké škole. Vysoká škola dle ustanovení § 88 zákona o vysokých školách eviduje a zpracovává údaje pouze o svých studentech. Matrika studentů však není veřejným rejstříkem a jednotlivé vysoké školy nemají zákonnou možnost neomezeně nahlížet do údajů o studentech jiných vysokých škol. Vysoká škola sice eviduje předchozí vzdělání studenta, není však patrné, že by byla oprávněna shromažďovat a zpracovávat údaje i o předchozím neúspěšném (neukončeném) studiu studenta na jiné vysoké škole. K účelu stanovenému v § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách mohou být dle žalobce využity pouze údaje zpracované v matrice studentů, tedy zákonné údaje o studentech na dané vysoké škole, ale ne na jiné. Žalobce ani nevidí důvod, proč by současná vysoká škola, na které úspěšně a řádně studuje, měla vědět, že kdysi skončilo jeho studium neúspěchem. Tento aspekt označil za dehonestující zásah do

práva na ochranu lidské důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti a také do práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Dle žalobce nemá vysoká škola pro informace o „jiném předchozím neúspěšném studiu“ žádný zákonný zdroj a případné shromažďování a zpracovávání takových údajů by mohlo být nezákonným nakládáním s osobními údaji. V řízení o stanovení jeho poplatkové povinnosti tak došlo k porušení zásad činnosti správních orgánů, zejména zásady legality a zásady materiální pravdy. Obecně se jakákoliv „registrační poplatková povinnost“ váže až k okamžiku vzniku poplatkové povinnosti. Čl. 1 bod 6 rektorského výnosu č. 3/2011 UHK však požaduje provádět „registraci“ ještě před vznikem poplatkové povinnosti. Uvedené ustanovení vnitřního předpisu školy tak překračuje rámec ústavního pořádku ČR, neboť ukládá povinnost, která nemá zákonné zmocnění.

Závěrem žalobce poukázal na to, že dle ustanovení § 58 odst. 6 zákona o vysokých školách má být výše poplatku, stejně jako forma jeho placení a splatnost, určena statutem veřejné vysoké školy. Předmětný poplatek mu však byl vyměřen na základě Rektorského výnosu č. 3/2011, což není vnitřní předpis školy stanovený uvedeným ustanovením.

V písemném vyjádření k žalobě vyslovila žalovaná zásadní nesouhlas se žalobou, tvrzení v ní uvedená označila za neodpovídající skutečnosti, a proto navrhla její zamítnutí. Dle jejího názoru jde spíše o právní úvahy a teoretické diskuze o tom, jak by měla vypadat některá ustanovení zákona o vysokých školách. Uvedla, že rektor v rozhodnutí náležitě vysvětlil, z jakých důvodů považuje rozhodnutí děkana za správné. Za nepravdivé označila tvrzení žalobce, že z rozhodnutí není patrné, o jakou dobu překročení studia se u něho skutečně jedná a zda tato doba předepsanou dobu studia překračuje. Za nepravdivé označila rovněž tvrzení, že rozhodnutí neobsahuje údaj o tom, zda bylo započítáno přerušení studia v období let 2005 až 2008, neboť rozhodnutí výslovně obsahuje závěr, že do studia na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity v době od 10. 9. 2004 do 23. 5. 2008 nebylo započítáno přerušení studia od 7. 12. 2005 do 23. 5. 2008.

Žalovaná dále uvedla, že do doby studia byla započítána dvě neúspěšná studia, a to studijní program B6202 hospodářská politika a správa na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity, kde studium trvalo 494 dnů a studijní program B6202 na téže fakultě, kde studium trvalo 453 dnů. Standardní doba studia (+1 rok) v oboru, který žalobce na UHK studuje, je 1095 dnů. S ohledem na to, že žalobce již v předchozích dvou neúspěšných studiích studoval 947 dnů, mohl nyní bezplatně studovat 148 dnů.

Za zcela nesprávné považuje žalovaná závěry žalovaného o tom, že je postup UHK protizákonný a protiústavní, když jsou započítávány všechny doby studia bez ohledu na to, kdy byla absolvována. Je-li studium na vysoké škole bezplatné, pak je bezplatné pro ty, kteří studují řádně a plní své studijní povinnosti, ne pro ty, kteří studium jen předstírají. Pokud jde o placení poplatků za nadstandardní dobu studia,

nejde o žádnou nezákonnou sankci zasahující do sféry práv studenta, ale o zpoplatnění takového „nestudia“. Poplatek přitom není vyměřen zpětně, ale za aktuální období nadstandardního studia. Rovněž není správný závěr o tom, že by nebyla dodržena zákonná lhůta pro splatnost poplatku, neboť v rozhodnutí o vyměření poplatku se výslovně stanoví, že poplatek je splatný poslední pracovní den druhého kalendářního měsíce po dni, kdy studentovi vznikla povinnost tento poplatek uhradit. Úvahy žalobce o legalitě poplatkové povinnosti, o legalitě matriky studentů, jakož i další úvahy překračující rámec předmětu sporu, označila žalovaná za irelevantní.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, když účastníci s tímto postupem souhlasili způsobem předvídaným v § 51 odst. 1 věť druhé s. ř. s. Krajský soud přitom dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.

Z listin založených v předloženém správním spise je zřejmé, že děkanem Filozofické fakulty UHK byl žalobci vyměřen poplatek spojený se studiem ve výši 14.750,- Kč za každých dalších započatých šest měsíců studia s počátkem od 1. března 2012 do 31. srpna 2012. Jeho vyměření bylo odůvodněno tím, že žalobce jako student „studuje ve studijním oboru N6701 Politologie déle než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok“. Dále je uvedeno, že jeho doba studia v současném studijním programu se počítá od 28. 8. 2009 s přerušením studia od 9. 3. do 1. 9. 2011, a jsou konkretizována jeho předchozí studia započítávaná do standardní doby studia (studijní program B6202 Hospodářská politika a správa od 13. 7. 2002 do 18. 11. 2003, studijní program B6202 Hospodářská politika a správa od 10. 9. 2004 do 23. 5. 2008, přerušení studia od 7. 12. 2005 do 23. 5. 2008).

Proti rozhodnutí o stanovení poplatku žalobce podal žádost o jeho přezkoumání, ve které mimo jiné namítal, že z rozhodnutí není zřejmé, jaká standardní doba studia byla zohledněna, „jaké doby předchozího studia mu byly započítány, tedy konkrétně, kolik dní a roků z kterého studia, a o jakou dobu překročil standardní dobu studia“. Dále s poukazem na ustanovení § 88 zákona o vysokých školách namítal, že pro informace o jeho „jiném studiu“ nemá vysoká škola žádný zákonný zdroj, neboť není oprávněna shromažďovat a zpracovávat údaje o předchozím studiu studenta na jiné vysoké škole.

Žádost o přezkoumání následně žalovaná zamítla žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění reagovala na námitky žalobce tak, že uvedla, že ve studijním programu N6701 Politologie žalobce k datu vyměření poplatku studuje déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, tzn. déle než tři roky. Uvedla zároveň, že v současném studijním programu studuje od 28. 8. 2009, přičemž od této doby je odečtena doba přerušení studia 9. 3. 2001 – 1. 9. 2011 a že současně je k době studia přičtena doba jeho předchozích nedokončených studií v bakalářských

a magisterských studijních oborech, a to studijní program B6202 Hospodářská politika a správa - období od 13. 7. do 18. 11. 2003 a studijní program B6202 Hospodářská politika a správa - období od 10. 9. 2004 do 23. 5. 2008, z něhož je odečtena doba přerušení od 7. 12. 2005 do 23. 5. 2008.

Krajský soud musel předně přisvědčit žalobní námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce v žádosti o přezkoumání rozhodnutí vznášel konkrétní námitky proti rozhodnutí o vyměření poplatku, žalovaná se však v napadeném rozhodnutí se všemi námitkami řádně nevypořádala. Nebylo tak patřičně reagováno na námitku žalobce ohledně upřesnění doby na roky a dny, o kterou měl překročit standardní dobu studia a od jakého data, a kolik roků a dní ze kterého studia bylo započítáno do doby předchozího studia. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná totiž pouze uvedla, že v případě žalobce se jedná o studium „déle než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, tj. déle než tři roky“, přičemž jen uvedla, že v současném studijním programu studuje od 28. 8. 2009 a že od této doby je odečtena doba přerušení od 9. 3. do 1. 9. 2011 a přičtena doba předchozích nedokončených studií (uvedeno od kdy, do kdy žalobce studoval a který studijní program), od které byla odečtena doba přerušení od 7. 12. 2005 do 23. 5. 2008. K námitce, že o jeho „jiném studiu“ nemá vysoká škola žádný zákonný zdroj, když není oprávněna shromažďovat a zpracovávat údaje o předchozím studiu studenta na jiné vysoké škole, se žalovaná nevyjádřila vůbec.

Nutno konstatovat, že i když ustanovení § 68 odst. 1 zákona o vysokých školách vylučuje použití obecných předpisů o správním řízení na řízení o právech studentů, v odstavci třetím téhož ustanovení je uvedeno, že rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem musí být vyhotoveno písemně a musí obsahovat odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání. Jestliže pak rozhodnutí podléhá i soudnímu přezkumu, požadavek na řádné odůvodnění rozhodnutí je dán navíc mimo jiné i tím, že soud musí mít možnost přezkoumat důvody, na základě kterých žalovaná dospěla ke svým závěrům, proč nevyhověla námitkám uvedeným v žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku, k jakým relevantním skutkovým zjištěním dospěla, z jakých konkrétních podkladů vycházela a z jakých právně relevantních důvodů posoudila zjištěný skutkový stav spočívající v dosavadním studiu žalobce za naplnění zákonných podmínek pro stanovení poplatku za překročení standardní doby studia. Napadené rozhodnutí požadavku na řádné zdůvodnění nedostalo a absentuje v něm i jakákoliv reakce na námitku žalobce, že o předchozím studiu studenta na jiné vysoké škole nebyla žalovaná oprávněna shromažďovat a zpracovávat údaje. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Dlužno dodat, že doplnění zdůvodnění vyměření předmětného poplatku podané žalovanou ve vyjádření k žalobě již nemůže nahradit jeho absenci v rozhodnutí.

Žalobce dále namítal i to, že předmětný poplatek mu byl vyměřen na základě Rektorského výnosu č. 3/2011, což však není vnitřní předpis školy (statut) stanovený ustanovením § 58 odst. 6 zákona o vysokých školách.

Ustanovení § 58 odst. 6 zákona o vysokých školách stanoví, že „*veřejná vysoká škola zveřejní výši poplatků spojených se studiem pro příští akademický rok před termínem pro podávání přihlášek ke studiu. Výši, formu placení a splatnost poplatků určí statut veřejné vysoké školy*“. Týká se to i poplatků dle odstavce třetího zmíněného ustanovení, dle kterého, studuje-li student ve studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu. Odstavec druhý téhož ustanovení přitom určuje, jak se stanoví základ poplatků spojených se studiem (5 % z průměrné částky připadající na jednoho studenta z celkových neinvestičních výdajů poskytnutých ministerstvem ze státního rozpočtu veřejným vysokým školám v kalendářním roce), který vyhláší ministerstvo do konce ledna kalendářního roku.

Statut UHK upravuje poplatky spojené se studiem v článku 30. V jeho odstavci druhém je uvedeno, že studuje-li student v bakalářském nebo magisterském studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, činí poplatek za studium podle § 58 odst. 3 zákona za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu podle § 58 odst. 2 zákona a nejvýše desetinásobek základu násobeného koeficientem ekonomické náročnosti studijního programu. Dále je zde uvedeno, že konkrétní výše poplatku je stanovena rektorským výnosem. Rektorský výnos č. 3/2011 pak stanovil výši poplatku za studium v jednotlivých studijních programech, tj. i za studium ve studijním programu N6701 Politologie, který studuje žalobce a který mu byl také vyměřen.

Z uvedeného je zřejmé, že Statut UHK nestanoví přesnou výši poplatku za prodlouženou dobu studia, nýbrž pouze rozsah, v rámci něhož určuje konkrétní výši poplatků pro příslušný akademický rok svým výnosem rektor.

Při posouzení otázky, zda je tato úprava Statutu UHK v souladu s ustanovením § 58 odst. 6 zákona o vysokých školách, krajský soud vycházel ze závěrů Nejvyššího správního soudu uvedených v rozsudku ze dne 4. 7. 2013, čj. 7 Ads 41/2013-37 (dostupný na www.nssoud.cz), a to, že zákon o vysokých školách „*zcela explicitně vyjadřuje požadavek, aby byla výše poplatků spojených se studiem stanovena přímo ve statutu veřejné vysoké školy. Hovoří-li ustanovení § 58 odst. 6 věta druhá ZVŠ o výši poplatku, zjevně tím má na mysli požadavek, aby byla ve statutu určena konkrétní částka poplatků nebo alespoň určeno zcela jednoznačné pravidlo (vzorec) pro výpočet konkrétní částky poplatků. Jiný závěr by byl ve zjevném rozporu s jazykovým výkladem tohoto ustanovení... veřejná vysoká škola je vždy vázána zákonem. Platí pro ni totiž zásada, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Při ukládání povinností je tak i pro samosprávu určující primárně zákonná úprava, v jejíchž mezích se musí pohybovat. To platí jak pro tvorbu vnitřních předpisů veřejné vysoké školy, tak pro jejich následnou aplikaci při rozhodování o právech a povinnostech adresátů.*“

Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že stanoví-li zákon o vysokých školách, že výše poplatků za studium má být stanovena statutem veřejné vysoké školy, nepostačuje pouhé stanovení rozsahu poplatků ve statutu s tím, že konkrétní výši stanoví jiný orgán (v tam řešeném případě děkan fakulty). Taková úprava je v přímém rozporu se zněním zákona. Výslovné určení konkrétního vnitřního předpisu, v němž má být obsažena výše poplatků za studium, je zákonným limitem samosprávy veřejné vysoké školy.

Z uvedeného je tedy nutno dovodit, že postup žalované představuje delegaci pravomoci, která je v rozporu se zákonem o vysokých školách. Článek 30 Statutu UHK, stejně jako Rektorský výnos č. 3/2011 vydaný na základě tohoto ustanovení, jsou v části týkající se výše poplatků spojených se studiem v rozporu s ustanovením § 58 odst. 6 zákona o vysokých školách. Žalobci proto nemohl být na základě nich vyměřen poplatek za prodlouženou dobu studia. Napadené rozhodnutí tak i z tohoto důvodu muselo být jako nezákonné zrušeno.

Vzhledem ke zrušení napadeného rozhodnutí krajský soud k dalším žalobním námitkám uvádí pouze ve stručnosti následující.

Žalobce vznášel námitky i ohledně data splatnosti poplatku. K tomu je nutno připomenout, že ustanovení § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách stanoví, jak upozorňoval i žalobce, že rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Je tudíž žádoucí datum splatnosti v rozhodnutí stanovit zcela jednoznačně a pro jeho určení dodržet zákonem stanovenou lhůtu, která musí uběhnout od vydání rozhodnutí o vyměření poplatku.

Naproti tomu krajský soud nesdílí úvahy a názory žalobce o nezákonnosti a protiústavnosti samotného poplatku, který dle jeho názoru jako sankce zasahuje sféru jeho práv, navíc mající i aspekt dehonestujícího zásahu do práva na ochranu lidské důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti a také do práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě. Vyměření předmětného poplatku spojeného se studiem zakotvil zákon o vysokých školách při naplnění tam uvedených předpokladů. Poplatek za delší studium a poplatek za další studium, jakožto omezení základního práva podle čl. 33 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má racionální důvody, a to umožnit bezplatný přístup k vysokoškolskému vzdělání zásadně každému (kdo k tomu má příslušné schopnosti) v jednom studijním programu, pokud studium absolvuje ve stanovené přiměřené době, a naopak zpoplatnit studium dalšího studijního programu a studium, které trvá déle než po stanovenou přiměřenou dobu. Z hlediska intenzity je omezení základního práva velmi zdrženlivé, nemá diskriminační povahu a sleduje zcela legitimní účel, a sice spravedlivé a společensky účelné rozdělení prostředků na vysokoškolské vzdělání mezi ty, kteří o toto vzdělání usilují. U studia na veřejné vysoké škole, tj. studia dotovaného státem, má stát bezpochyby důvodný zájem na tom, aby studium nebylo neomezeně prodloužováno. Proto stanovil zákonem standardní dobu studia a za jeho prodloužení o více než jeden rok poplatek. Jeho

úhradou se tak student podílí na nákladech na vysokoškolském studiu na veřejné vysoké škole a posiluje se tím i jeho odpovědnost za vlastní studium.

S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadeného rozhodnutí pro vady řízení a vrátil věc žalované v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 20. prosince 2013

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu